

Političen list za slovenski narod.

Obupno in prestrašeno pogleda Jedovec v mežnarčka in v očeh mu je sijalo nekaj, kakor ljut gnev, kakoršen se bliska v očeh gladnega leva, ko mu zvijačno pograbi tiger težko priboreni plen. — Telo mu zadrhti jezo, strasti in — mraza, divje pogleda v praskatajoči ogenj in nemo zroč par trenotij vanj, visoko dvigne čarovne knjige ter jih ježno zadegá med — goreči les . . .

je bil še pred 15 leti liberalizem na Dunaju, ali zdaj mu je bije zadnja ura. Ravno tako tudi utegne na Koroškem jo doigrati.

Posebno velicij stvari pa v minulem zasedanju koroški deželni zbor ni dovršil. Vidi se mu tudi, da mu manjka prave življenske sile. Da ni v njem dveh slovenskih poslancev, bi se nobena reč dosti ne pretresovala, temveč gospodje bi le kimali. Deželni zbor koroški je najboljši dokaz, da koroški liberalci niso močje velicij idej in da bi se sploh motil, kdor bi pri njih iskal kacega samostojnega mišljenja. Primlevali so liberalne fraze, kakoršnih so se drugod že davno otrešli. Zato se pa Slovencem ni bati, da bi nas koroški nemški liberalizem pohrustal, preveč se je preživel in ima že premalo, zlasti duševne moči v sebi.

Politični pregled.

V Ljubljani, 5. marca.

Volilna reforma. Po vladnem načrtu osnuje se jedna nova kurija, ki bi volila 43 poslancev. V tej kuriji bi volili vsi tisti davkoplačevalci, ki dosejajo še ne volijo, vsi, ki so obiskovali kako srednjo ali strokovno šolo, in vsaj dve leti zavarovani pri kakih bolniških blagajnicah. Češka in Gališka bi volili po deset poslancev v novi kuriji, drugi mandati se primerno razdelijo na druge dežele. Manjše dežele bodo v novi kuriji volile po jednega poslanca. Konservativni listi nikakor niso prav zadovoljni s tako volilno reformo. Sploh je mej koaliranci veliko nasprotje zastran volilne reforme.

Občno skontrovanje blagajnic. Ferlesovo izneverjenje na Dunaju dalo je povod, da je finančno ministerstvo zaukazalo, da se pregledajo vse državne blagajnice po vsej državi. Na Dunaju se je pregledovanje začelo že minoli teden in se povsod vrši z veliko natančnostjo.

Razpust „Češkožidovske jednote“. V Pragi se je bilo osnovalo društvo „Češkožidovska jednota“, katero je imelo namen, mej židi na Češkem vzbujati češko narodno zavest. Na čelu temu društvu je bil znani žid Zucker, ki je več let bil državni poslanec in je poleg čeških navadno še bolje zagovarjal židovske koristi. To društvo je snovalo podružnice po raznih krajih. V njem je preveval mladočeški duh, kar je čisto naravno, ker žid se kaj rad oklepa tiste stranke, ki je najpopularnejša, če je le tudi katoliški veri neprijazna. Mladočeška poslanca dr. Engel in Schwarz govorila sta na shodih tega društva. Te govore je društvo dalo natisniti in jih je razširjevalo. Ker so pa ti govori bili politične vsebine, je namestništvo društvo razpustilo, ker je kot nepolitično društvo prestopilo svoj delokrog. Češkemu narodu pa gotovo ni v škodo, da se je onemogočilo delovanje temu društvu.

Knez primas proti civilnemu zakonu. Ogerski ministerski predsednik je, zagovarjajoč civilni zakon, se izjavil, da so visoke cerkvene avtoritete se izrekle, da izmej vseh oblik civilnega zakona bi cerkvi najbolj ugajal obvezni civilni zakon. Po liberalnih listih se je pa ta izjava tako tolmačila, da se je knez primas izrekel za civilni zakon. Zaradi tega je pa knez primas ukazal te dni, da se objavi del njegove spomenice, katero je on izročil

vladarju o tej stvari. V tej spomenici pravi knez primas, da vladnega načrta ne more odobravati niti v obče niti v posamičnostih. Po naukih katoliške cerkve je zakon zakrament, nerazvezljiv in ima o njegovi veljavi soditi jedino cerkev. Po vladnem načrtu je pa zakon državljanska pogodba, razvezljiv in o njega veljavnosti ima soditi država. Načela vladnega načrta torej naravnost nasprotujejo naukom katoliške cerkve. Iz te spomenice je pač dovolj jasno, da se je knez primas izrekel proti civilnemu zakonu in se torej vlada nanj pač sklicevati ne more.

Srbija. V torek je obletnica proglašenja Srbije za kraljevino in se torej pričakuje kak važen ukrep kraljev. Mej drugim se tudi govori, da se bode Kristić imenoval vladnim komisarjem z izrednimi pooblastili. Potoval bode potem po vsej Srbiji, povsod se prepričal o potrebah in razmerah ter vse potrebno ukrenil, da se ohrani red in mir v deželi. Govori se tudi, da se ustava popolnoma ustavi, ker s sedanjo skupščino ne bode moč vladati, z novimi volitvami se bi pa tudi ne dala doseči drugačna večina. Radikalci pa že pripravljajo vstajo za slučaj, ko bi se ustava ustavila. Kakšen izid bi bil, se ne more vedeti, kajti vse je odvisno od tega, kaj bi storila milica. Stalna vojna je preslaba, da bi mogla ohraniti mir in red.

Italija. Vlada italijanska od parlamenta zahteva tudi pooblastilo, da sama reformuje upravo. Večina zbornice pa baje ni pripravljena dati vladi taci pooblastil. Vlada se baje ne bode posebno poganjala za to dovoljenje. Govori se, da bi jej bilo celo ugodno, ako bi njeni predlogi pali, da bi potem razpustila zbornico. S to zbornico se tako ne bode dalo vladati. Za vlado je pa ugodnejše, če se zbornica razpusti zaradi upravnih reform, nego pa zaradi finančnega programa. V prvem slučaju bi kolikor toliko prebivalstvo simpatizovalo z vlado in pod znamenjem upravne reforme bi vlada le utegnili kaj pridobiti pri volitvah, dočim bi v znamenju novih davkov je zgubila.

Shod katolikov v Freiburgu. V Freiburgu se je bilo te dni sešlo več katolikov, da so protestovali proti temu, da je vseučiliški senat sicer vrnil vseučiliško cerkev katolikom, odpovedal jo starokatolikom, ali odločil, da jo smejo rabiti tudi protestantje. Na shodu se je tudi obsojalo, da se od freiburškega vseučilišča odpravijo popolnoma katoliški profesorji, dasi bi po svoji ustanovi vseučilišče moralo biti katoliško. Hudo so na shodu grajali, da se ustanove vseučilišča rabijo v namene, nasprotujoče ustanovnim določbam. Žal, da ni pričakovati, da bi liberalna vlada se ozirala na sklepe tega shoda. Pripomogel je pa gotovo precej, da se bodo katoliki bolj zavedali svojih pravic in to tudi pokazali pri volitvah.

Pruska zbornica poslancev te dni razpravlja budget ministerstva bogočastva in nauka. Katoliška poslanca Bachem in Danzenberg sta se pritoževala, da se v ministerstvu prezirajo katoliki in sta zahtevala, da se obnovi zopet katoliški oddelek v ministerstvu za bogočastje in nauk. Učni minister je oporekal, da bi se katolikom godila kaka krivica. Kadar se obravnava o katoliških stvareh, pokliče se vselej nekaj katoliških svetnikov in je

zlasti poročevalec navadno katolik. Katoliškega oddelka pa vlada ne misli osnovati, ker bi se s tem le nasprotja v ministerstvu napravila. — Poljakom je pa minister obljubil, da se uvede pouk poljščine v ljudske šole za poljske otroke. Več pa vlada ne misli dovoliti. Jeden nemških poslancev je pa še temu ugovarjal, da bi poljski otroci se učili poljskega čitanja in pisanja.

Razgled po slovanskem svetu.

† Mihael Hornik.

Rod lužiških Srbov, poslednji ostanek polabskih Slovanov na Saskem, ki je s čudesno iskrenostjo in vztrajnostjo sredi nemškega morja ohranil si jezik in vero pradedov svojih, zadela je velika, nenadomestna izguba.

Vsegamogoči je poklical iz njega srede moža, v kojem so bili vteleseni in se strinjali vsi narodni in kulturni napor tega vrlega narodiča, moža, ki je bil luč v temi in korakal pred ljudstvom svojim in mu svetil na poti.

Lužiški Srbi ne oplakavajo ob gomili samo svojega narodnega voditelja, temveč i svojega cerkvenega pastirja, v kojem je lužiški ljud uvideval svojega največjega prijatelja in svetovaleca v verskih zadevah, ker je pohajal iz njega krvi.

Mrtvaški list, kojega radi jezikovne zanimivosti tu objavljamo slóve nastopno v srbskem jeziku:

„Z hlubokey zrudobu dawa podpisany struchla powešć, zo je z Božej njewoslódžitej radu najdstojniši knjez knjez Michał Hornik, Canonicus Capitularis Scholasticus kapitla swj. Pětra w Budyšinje, assesor konsistoria a synodalny examiner, předsyda „Mačicy Serbskeje“, znamjenity serbski spisaćel, sobustav mnohich wučenyh towarstwow, rycer 1. klasy kral. sakskeho Albrechtoweho rjada atd., štwórtk 22. februara popołdnu 3/5 hodź w 61. léće swojeho žiwjenja nahle zemrěł. Pohřebna swjatočnosť započnje so pónđzdu 1/9 hodź. w tachtantskej cyrkwi swj. Pětra a khowanje same budže wot tam w 10 hodź. Jeho duša budź pobožným modlitwam poručena. W Budyšinje, 22. februara 1894. — Jakub Skala, farar.“

Mihael Hornik se je porodil dne 1. septembra l. 1833 v Roklewi (Röckelwitz) v Gorenji Lužici (saski), študiral je v Pragi bogoslovje in slovansko jezikoslovstvo; l. 1856 je bil namešćen za katoliškega duhovnika v Budišinu (Bautzen) in je ondi postal l. 1871 župnik. Pozneje je bil imenovan kanonikom kapitlja pri sv. Petru, asesorjem in sinodalnim eksaminatorjem. Rajni Hornik je spisal mnogo, mnogo knjig za ljudstvo in šole v srbskem narečju, založil je l. 1863 književno društvo „Ciril in Metod“ in je urejal od l. 1868 „Časopis Mačicy Serbskeje“, v kojem so bili objavljeni iz njega peresa mnogi spisi o staršem slovstvu domovine njegove o pisovnem jeziku in pravopisu, in narodnih pesnj zbirke. S Pfuhlom in Seiberjem je izdal leta 1866 „Srbský slovník“, z V. Boguslawskim zgodovino srbskega naroda („Historija serbskeho naroda, 1884“).

Pokojni Hornik je nov dokaz resnice vsem mislečim ljudem, da katoliški duhovnik povsodi stoji v prvi vrsti, kjer se tekmuje za vzvišeni pravni blagor. Ta resnica pojavlja se osobito ondi, kjer slovanski ljud narodno in politično še ni razvit in samostojen in kjer torej treba močnih veleumov in iskrenih src, da je pogled njegov uprt v narodne idejale.

„Sursum corda!“ je găslo duhovnikov-rodoljubov, ki tako delajo gaz svojemu ljudstvu po najtežjih zametih vsakdanjega življenja. Oni izvršujejo pravilno najtežja dela v narodnem napredku, a se skromno umikajo na stran in se ne zmenijo, če ponekod nanje mečejo kamne. In tak mož je bil baš Mihael Hórnik. Hvala Bogu, njegove plemenite gorečnosti do naporov in vzvišene iskrenosti ni kalil vse njega življenje noben tak nemil prizor, kajti lužiške Srbe doslej preveč preveva jedina velika želja: ohranitev svojega rodu gmotno in duševno, nego da bi se pečali in odpirali duri samomornemu življenju skeptike in pesimizma, kojega hoté nekateri vpeljevati v zadnji dóbi v dušo našega naroda. Radi tega je stal Miha Hórnik pred oči svojega udanega ljudstva kot njega prijatelj, kot mož, kojemu sta zavist in prevara tuja.

On je bil njega „dober pastir“ v narodnem in cerkvenem zmislu in je tako spajal v svoji osebi simpatijo obeh. Toda on je spolnoval obe poslanstvi jednako v resnici in goreče. Bil je rhapsod in polihistorik, arheolog in etnograf, bil je politik in

Visoko švigne plamen in posveti v dva blede obraza — — —

Od fare gori pa so peli polnočni zvonovi tako lepo in ljubo, kot bi angelji peli sredi snežnih dobráv: Slava Bogu na višavah in — mir ljudem na zemlji! — — —

* * *
Nekaj tednov potem imeli so pri Jedovcu — mrliča. Matevž Jedovec sam ležal je med brlečimi svečami na — mrtvaškem odru. Po kratkem bolehanju je umrl.

„Prehladiti se je moral nekje“, pravila je Marijana v veži ženicam, ki so ga hodile kropiti. „Na božični dan je še šel zjutraj k maši, ko je pa domu prišel, se je pa kar sèsedel tam pri peči. Bog mu daj večni pokoj, — tako mirno je zaspal!“

Tako in jednako je pravila Marijana kropilem in vselej so ji pritekale med pripovedovanjem solzé po zgubančenem licu. — Saj ga je vendar-le rada imela! . . .

Na svečnico popoldan so ga pokopali.

Ob poti, po kateri so stopali pogrebeci proti pokopališču, stal je Pavle in medlo zrl za sprevidom. Ranjke materese je revež domislil, kako so

tudi njo nesli nekaj med mrtve in — v spominu na mater domislil se je tudi molitvene knjžice — edinega spominka, katerega je imel od nje. In — hudó je bilo Pavletu pri sreč, ko je zrl za sprevidom. Kogá pa nesó v nepočrnjeni krsti — ni vedel. In prav je bilo, da ni vedel! . . .

Pod cerkvenim zvonikom pa je stal takrat mežnarček in z obema rokama je potegoval za vrvi, — zvonil je Jedovcu na zadnjo pot! — Temno je gledal v tla in marsikaka misel se mu je porodila po vroči glavi . . .

* * *
In sedaj? — Kozaré je posestnik Jedovčevine; poravnala sta z Marijano dolg in še nekaj petdesetakov ji je navrgel. Marijana pa osebenkuje pri Kozaretu.

Pavle pa je bil prvi, ki je romal za Jedovcem v tisto črno prst pri cerkvi sv. Andreja.

Mežnarček pa še zmira mežnari in čevljari; tudi pijače še ni pustil in je tudi pustiti ne — méní! Sicer je pa postal jako tih; le kadar se ga malo čez mero naleze, tedaj začne tožiti, da enkrat ničesa ni prav naredil in da bi bil takrat tisto „prav naredil“ — bi bilo sedaj vse drugače! Česa ni prav naredil, — tega ne pove nikomur!

publicist svojega ljudstva. V njega osebi so se osredotočili žarki vsega narodnega obzorja in z njegovim duhom je bilo spojeno vse notranje življenje.

Med malimi narodi, kakor v nas Slovencih, kjer se odlični močje vtisnejo v dušo in srce več ali manj vsakemu posamičniku, pravilno oni postanejo patrijarhalnega značaja, in tak patrijarh je bil Miha Hórnik v pravem pomenu besede.

Ves srbski ljud na Saskem je te dni v duhu ondi v Budišinu, kjer je njega ljubljeni pastir blagodejno posloval v življenju in kjer spi sedaj smrtno spanje. Na zadnjem potu spremljal je svojega plemenitega pastirja ves narod in spomin nanj ne- uvenljivo ostane v njega sreč. Miha Hórnik je bil kakor sem v „Slovenca“ povodom njega šestdesetletnice meseca septembra l. 1893. omenjal nadrobneje v življenjepis, v živi dotiki z duševnim tékom i slovenskega naroda. V listu „Ratholský Posel“, izhajajočem v Budišinu in tiskanem z ozirom na ljud še s žvabuhom (nemškimi pismenkami), bilo je njega pero izredno in radostno delavni. Zdaj pa vže počivajo njega duh, srce in desnica po velikem trudu in delovanju na narodnem polju in v vinogradu Gospodovem! Čast njega spominu in večni mir plemeniti duši!

A. S.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 5. marca.

(Volilna reforma.) Mi že od prvega početka nismo imeli posebnega upanja, da bi bilo v sedanjih razmerah mogoče, v državnem zboru tako vrediti volilno preosnovo, da bi bila res ljudstvu pravičnejša, nego je dosedanja. Niso še do cela znana načela, katera hoče zagovarjati v tem oziru sedanja vlada, vendar glasovi, ki se v časnikih slišijo o novi volilni reformi, nas potrjujejo v mnenju, da nimamo pričakovati gledé te preosnove nič dobrega. „Linzer Volksblatt“ o tem razpravlja ter poudarja, da si hočejo z novo preosnovo liberalci utrditi omajano stališče, da pa katoliški poslanci ne bodo nikoli pritrtili nameravanemu načrtu, morda da odločno zahtevajo, naj bode kmetški stan pravičnejše zastopan v državnem zboru. Več o tej stvari nam gotovo kmalu sporoči naš dunajski g. dopisnik.

(Doktorjem medicine) je bil na graškem vseučilišču promoviran gosp. Heribert Borštner, sin ljubljanskega gimnazijskega profesorja.

(Dr. Steinwender žopet izvoljen.) Minulo soboto dne 3. t. m. bila je dopolnilna volitev v zgornjekoroški mestni skupini. Izvolil se je s 577 od 746 glasom prejšnji posl. dr. Steinwender. Prometni vodja državne železnice v Beljaku je dobil 107, soc. demokrat Schatzmaier 61, Iv. Funder pa 1 glas. V zgornji Beli, Sovodnji, Smohoru, Naborjeti in Blajbergu so vsi volilci glasovali za Steinwendra. Največ nasprotstva je bilo v Beljaku, ker v drugih krajih so nasprotni kandidatje dobili le par glasov. Volilci so toraj svojemu prejšnjemu poslancu zopet pokazali „zaupanje“. Nam pa se vse zdi nekaka — komedija! — Prvikrat je bil dr. Steinwender izvoljen l. 1885. malone jednoglasno. L. 1891. je dobil od 656 glasev 579, soc. demokrat Schatzmaier pa 64. Vkljub večji agitaciji je dobil le ta letos tedaj manj glasov! Kaj neki porečejo k takemu izidu volitve uredniki „D. allg. Ztg.“-e, ki so bili Steinwendra ob svojem času — vrgli.

— m. —

(Dnevni red) seji občinskega sveta ljubljanskega, v torek, 6. dan marca 1894 ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Oznaniła predsedstva. II. Vodovodnega ravnateljstva poročilo o mestnega vodovoda proračunu za 1894 leto. III. Finančnega odseka poročilo a) o mestne klavnice in loterijskega posojila računskih zaključkih za 1893 leto; b) o mestne klavnice in loterijskega posojila proračun za 1894 leto; c) o ponudbi gledé nakupa hiše št. 26. v Kravji dolini; d) o mestne blagajnice in k nji pripadajočih fondov škontrovanju dne 18. decembra 1893. IV. Stavbinskega odseka poročilo a) o kranjske stavbinske družbe predstavi gledé pogojev za prodajo nekega mestnega sveta ob cesti na Rožniku; b) o stavbinskega podjetnika V. Trea ponudbi gledé nakupa nekaterih parcel mestnega sveta ležečega med tržaško cesto in železnico. V. Stavbinskega in finančnega odseka poročilo o prodaji jednega dela nekdaš Jalenovega posestva na Resljevi cesti. VI. Solskega odseka poročilo 1. o stavišču za novo dvorazredno šolo na barju; 2. o nunskega samostana prošnji za napravo kanala radi odpeljave fekalij

3. o mestnih ljudskih šol računih glede porabe dotacij v šolskem letu 1892/3; 4. o c. kr. velike realke računu gledé porabe dotacije 1893 leta; 5. o c. kr. velike realke računu gledé porabe dotacije dovoljene modelirski šoli za 1893 leto. VII. Solskega odseka nasvet, da se oddaja ustanova letnih 250 gld., ustanovljena 1881 leta od mestnega zastopa za učence kake višje državne obrtne šole za jedno leto 5 učencem tukajšnjih obrtnih strokovnih šol, kedar se zanjo ne oglasi nobeden sposoben prosilec. VIII. Personalia. (Tajna seja.)

(Umrli) je v petek v Gradci g. Rob. Mikovič, arhitekt, mestni stavitelj in suplent na c. kr. drž. obrtni šoli, v 41. letu dōbe svoje. Mikovič, dobro poznat umetelnik v deželi naši na polji cerkvene umetelnosti, izgotovil je mnogo prelepih načrtov za cerkve in zasebna poslopja. Vodil je svojedobno v Ljubljani prenovljenje mestne farne cerkve pri sv. Jakobu, izdelal je načrt za novo božjepotno cerkev pri Materi Božji na Brezjah, vodil je dalje stavbo monumentalnega hrama Srca Jezusovega v Gradcu v Neu-Algersdorfu, dalje izvršil načrte za mnoge tabernaklje, propovednice itd. Cerkevna stavbena umetelnost je izgubila s pokojnikom izredno nadarjenega umetnika v dobi najlepših let. Naj v miru počiva!

(S Šenturške gore) dne 3. marca. Take ugodne zime, kakršna je bila letos, vže nekaj let ni bilo. Snega je bilo le malo padlo na našo goro in je vže pred nekaj dnevi tudi na osojnih krajih popolnoma skopnel. Nastopili so prav prijetni pomladni dnevi. Priroda se je zbudila iz zimskega spanja in cvetica za cvetico se prikazuje iz ogrete zemlje. Po solnčnih rebrih se v obilnem številu bujno razcvetajo bele kurice, ali teloh (*Helleborus altifolius* Hayne) in rudeča vresa (*Erica carnea*), v nižinah pa zeleni teloh (*Helleborus viridis*), katere marljivo obiskujejo pridne bučelice srkajoč sladčico iz njihovih medenih posodic. Po travnikih in pod sadnim drevjem okoli pohištva je videti vže mnogo spomladnih jegelčkov, ali trobentic (*Primula acaulis*), višnevihi lilijam sličnih nŭnk (*Crocus vernus*) in detkinih rigeljcev, ali malih marjetic (*Bellis perennis*), ki je kakor bele zvezdice lepoticijo zemljo. Ob potih in drugod pod grmovjem se razcvetajo višnjeve i bele dišeče in pasje vijolice (*Viola odorata et canina*), potem jetrniki (*Anemone Hepatica*, ali *Hepatica triloba*) pljučnica (*Pulmonaria officinalis*), mrtva kopriva (*Lamium maculatum*), na vlažnih krajih pa ponosno razgrinja svojo zlato-rumeno cvetno kronico, solzno zelice (*Chrysosplenium alternifolium*). Ida ali mačkovec (*Salix Caprea*) je vže nastavila mačice po svojih vitkih šibicah in leskovi abrenki (*Corylus Avellana*) tudi vže praše na rudeče iz popkov štrleče pestiče, da jih uplodijo. — Mali koprivar (*Vanassa urticae*) in rēmenček (*Colias Bhamni*) se o solnčnih dneh ljubko zibljeta od cvetice do cvetice. Mravlje so tudi prilezle na površje iz svojih zimskih stanišč ter pridno popravljajo razdejane kupčike, in mali martinček (*Lacerta agilis*) kaj veselo šviga tja in sem, ali pa se leno ogreva v dobrodejnih solnčnih žarkih čakajoč, kako bi hlastnil po kaki mušici. Sedaj naj kedo reče, da naša gora ni veseli „tuskulum“.

S. Robič.

(Iz Novega mesta.) Pomanjkanje stanovanj za uradnike je vedno bolj občutljivo. Mestno starešinstvo se je v zadnji seji o tem posvetovalo in sestavilo odbor 7 članov, kateri naj tekom 4 tednov stavi primerne nasvete. Ta odbor se bode tudi posvetoval, kako mestu preskrbeti dobre pitne vode.

(Iz Maribora.) Dne 4. t. m. umrla je č. sestra Sebastijana Meško, prednica č. usmiljenih sester v tukajšnji bolnišnici, ki je bila ustanovljena l. 1843. Pokojna je bila rojena dne 10. decembra 1821 pri Veliki nedelji. Stara še le kakih 14 let zapustila je domačo hišo ter odšla v samostan, da se posveti prelepi službi, pomagati in streči svojemu bolnemu bližnjemu. Leta 1860 bila je že kot prednica v tukajšnji bolnišnici. Opravljala je to službo vedno zvesto iz čiste ljubezni do Boga in do bližnjega celo svoje življenja, torej čez 50 let, dokler je lani prve dni prošnja kap, ki jo je zadela, ni zastavila njene tihga in blagonosnega delovanja ter njo samo privezala na bolniško postelj. Trpela je čez leto dni vsa udana v voljo božjo. Hvalila je Boga, da je še bolna bila tako srečna, da se je na vozičku mogla pripeljati k sveti maši v kapelico, kamor je zdrava ves čas svojega življenja tako rada zahajala častit svojega Gospoda in pa njegovo sveto Mater, kateri je hišna kapelica posvečena. Zanimala se je v svojej bolezni še vedno za bolnike ter so ji bila še vedno

na skrbi njena nekdanja vsakdanja opravila. Zdaj pa, zvesta dekla Gospodova, počivaj v miru!

(Priznanje. C. kr. vojno ministerstvo je izreklo nadporočniku 17. pešpolka v Celovcu gosp. Ivanu Balzarju iz Ljubljane svoje priznanje, ker je z mnogim pogumom rešil življenje fantu, ki se je bil vdrl v ledu na „Lendu“ pri Celovcu.

(Zidanje nove cerkve v Kočevju.) Stavbeni odbor za zgradbo nove cerkve v Kočevju izročil je stavbenemu mojstru g. V. Treo-tu izvršitev tehničnih del za konkurenčno obravnavo. Zidanje cerkve pričelo se bode prihodnje leto. — Isti stavbeni mojster ima tudi naročeno izdelati načrte za novo farno cerkev v Sostrem.

(Umrli) je v saboto zvečer na Žabjaku Alojzij Novak, bivši sodarski pomočnik, kateri je lansko poletje zavrato umoril J. Bitenca, nadsodarja pri Koslerju v Šiški. Zavoljo njegove bolezni se nad njim ni izvršila sodnijska obsodba.

(Iz razkolniškega tabora.) Iz Trsta se nam poroča: Mogoče bode čitatelje zanimalo zvedeti kaj iz tržaškega razkolniškega taborja. Slišal sem namreč, da nekateri najnovejši razkolniki, ki zahajajo v neko slovensko društvo k pevskim vajam — ne morejo videti na bralni mizi ležečega „Primorskega lista“. Podčrtali so namreč vse stavke, ki njim v listu ne ugajajo ter se jeze nad čitatelji tega lista sramoteč jih na najprostejši način. To je gola resnica, ki se jo potrdi lahko tudi v zapisniku sej omenjenega društva, katerega odbor je potrebno sklenil, da se takšnim verskim nestrpnežem — malo z metlo podkadi, če se predrznejo še jedenkrat kaj takšnega storiti. V kolikor tem razkolnikom ne ugajajo v katoliškem duhu pisani slovenski časopisi, tolikor več pa se potegujejo za razkolniške domače in omladinske srbske časopise, iz katerih zajemajo vso svojo vedo in oliko. Na čast njim bodi — spasonosni njih veri pa v korist!

(Za lovce.) Iz Planine se nam poroča, da se je koncem svečana oglašil prvi divji petelin v gozdih kneza Windisch-Graetza in sicer v Predjambi. — Pač nekaj posebnega in nenavadnega o tem času. Vse kaže, da se nam pomlad bliža z urnimi koraki.

(Podržavljenje zavarovalnic.) Poslanec Gessman je interpeloval v državnem zboru trgovskega ministra grofa Wurmbanda, če li misli vlada kmalu predlagati osnovo državne zavarovalnice oziroma deželnih zavarovalnic. Interpelant omenja v svoji interpelaciji, da je minister sam, ko je bil še samo poslanec, predlagal podržavljenje oziroma podeželjenje zavarovalnic. Radovedni smo, kako bode odgovoril minister. Da bi poskusil izvesti kot minister, kar je zahteval kot poslanec, ni prav verjetno, ker zjednjenja levica pač ni za tako preustrojo zavarovanja, ker bi pri tem bili prizadeti tudi židje. Koristno bi pa to vsekako bilo.

(Razpisani službi.) C. kr. deželna vlada kranjska razpisuje službo stavbenega praktikanta z letnim adjutom 600 gld. — Okrajno sodišče na Krškem službo pisarja z mesečno plačo 25—30 gld.

(Nove dežele za naseljevanje.) Vlada Zjedinenih držav je od Indijanov kupila 12000 akrov sveta v teritorijah na zapadu, za več milijonov akrov se pa sedaj pogaja. Na teh zemljah se bodo sedaj naseljevali ljudje iz vzhodnih krajev Amerike in tudi iz Evrope. Svet je baje pripraven za kmetijstvo in je tudi mnogo rudnikov. Nekaj zemlje se pusti za šole in javna poslopja, vsa druga se bode porabila za naseljevanje.

(Tistim, ki mislijo iti v Ameriko.) Te dni je v Ameriki stopila v veljavo nova postava, po kateri se bode jako otežilo priseljevanje v Ameriko. Mnogi podjetniki so s tem pritiskali na plače delavcev, da so iz Evrope dobivali ceneje delavcev. Sedaj to ne bode več dovoljeno. Ko bi kak tovarnar iz Evrope najel delavcev za nižjo plačo in bi domači delavci to naznanili, bode obsojen, da mora delavce na lastne troške odposlati tja, od kodar jih je naročil. Parobrodni družbam je prepovedano, že najete delavce privržati v Ameriko in ko bi jih pripeljale, bodo jih morala nazaj na lastne troške peljati. Nekaj podjetnikov je po novem zakonu že bilo kaznovanih. — To na znanje tistim, ki mislijo na delo v Ameriko.

(Nesreča v Ameriki.) Dne 9. m. m. je Fran Gerbajs iz Oselnika pri Velikih Lasičah ponesrečil v Ely-ju, prišel je mej dva rudarska vozička. Ponesrečenec je star 41 let, nedavno je prišel v Ameriko in je doma pustil ženo in nedoraslo hčerko. — V Welkesbarru v Ameriki je 13. m. m. zasulo v nekem premogovniku 13 delavcev, ki so vsi mrtvi

(400.000 gld. za slepce.) V Lvovu je umrl zasebnik Fran Zahaszewski, ki je vse svoje premoženje, 400.000 gld., zapustil v ta namen, da se osnuje zavetišče za slepce.

(Slovenska Matica.) Vabilo na XCVIII. odborovo skupščino „Slovenske Matica, katera bode v sredo dne 14. marcija t. l., ob 5. uri popoldne v društvenih pisarniških prostorih na Kongresnem trgu št. 7. Dnevni red: 1. Potrdilo zapisnika o XCVII. odborovi skupščini. 2. Naznanila predsedništva. 3. Poročilo književnega odseka o društvenih knjigah za leto 1894. 4. Poročilo tajnikovo. 5. Posamezni nasveti in predlogi. — V Ljubljani, dne 2. marca 1894. — Predsednik: Fr. Levec. Tajnik: E. Lah.

Markantno je, da na primer za leto 1892 znaša	
dohodarina litijskega okraja okroglih	3.300 gld.
za leto 1891 pa	28.800 "
idrijskega okraja za leto 1892 . .	69.000 "
proti	90.000 "

S temi opazkami nasvetujem v imenu odseka za letno poročilo, da visoka zbornica sklene, tudi to marg. številko vzeti na znanje.

Gradec, 5. marca. Po ukazu učnega ministerstva se politehnika zopet otvori z začetkom poletnega poluletia.

Dan	Čas	Stanje		Vetar	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celsiju			
3	7. u. xjut.	742.0	—3.6	brezv.	megla	0.00
	2. u. pop.	740.5	10.4	sl. vzh.	jasno	
	9. u. zveč.	740.2	3.2	"	"	
4	7. u. xjut.	740.5	—2.6	sl. vzh.	jasno	0.00
	2. u. pop.	737.9	12.4	zm. jzap.	"	
	9. u. zveč.	736.9	7.2	sl. jzapad	oblačno	

Srednja temperatura obeh dni —3.5° in 5.7°, oziroma za 1.0° in 3.2° nad normalom.